

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Gallia Vindicata, In Qua Testimoniis Exemplisque
Gallicanæ Præsertim Ecclesiæ, Quæ Pro Regalia, Ac
Quatuor Parisiensibus Propositionibvs A Ludovico
Maimburgo, Alijsque producta sunt, Refutantur**

Sfondrati, Celestino

[Ort nicht ermittelt], MDCLXXXVIII.

1. Ostenditur, pro Maimburgi sententia militare paucissimos, pro nostra omnis Regionis, ætatis, ordinis Patres & Doctores.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38277

§. III.

Respondetur ad ea, quæ Maimburgus Infallibilitati Pontificiæ opponit. cap. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12.

SUMMARIUM.

1. Ostenditur, pro Maimburgi sententia militare paucissimos, pro nostra omnis Regionis, ætatis, & ordinis Patres & Doctores.
2. Petrum errasse, non in doctrina, sed in conversatione & exemplo.
3. Dissidium Victoris Papæ cum Asia Episcopis infallibilitati Pontificis Rom. eximie patrocinari demonstratur testimonijs Eusebij, Sozomeni, Irenæi, & Concilij Nicæni.
4. Ex Cypriani Historia Infallibilitatem Pontificiam potius firmari, quàm everti sex evidentibus argumentis elucescit.
5. Liberij metu dolisque circumventi causam infallibilitati Pontificiæ frustra opponi, quatuor solidis argumentis evincitur.

I.

Pponit primò Maimburgus: sententia, quæ Infallibilitatem profitetur, paucorum est: & fermè eorum tantùm, qui trans montes habitant, Italiæ, Romæque vicini: quique vestigijs Cajetani, Baronij ac Bellarmini Cardinalium inhæsere. Ubi ex adverfo infinita est acies aliorum, qui ex omnibus Italiæ, Poloniæ, Belgij, Germaniæque Universitatibus, ac Galliæ præsertim, infallibilitati adversantur.

Resp.

Resp. Hæc est prima Maimburgi velitatio, majori semper arte, quam virtute pugnantis. Auget suarum partium copias, nostrarum premit. Cajetanum, Bellarminum, Baronium quasi nostri agminis Duces ostentat, purpurâ videlicet & novitate suspectos, perinde ac si isti sententiæ nostræ auctores essent. At verò tantum abest, ut istos inter Duces habeamus, ut ne quidem inter milites receperimus. Quando enim toto hoc opere, ubi tot Doctorum nomina recitavimus, vel semel Cajetani, aut Bellarmini, aut Baronij auctoritate usi sumus? Tanta est fiducia causæ nostræ, ut ne omnibus quidem purpuratis, quamvis doctrinâ præcipuis locus in castris nostris sit. Magnus utique Bellarminus, magnus Cajetanus, & quibus Maimburgus vix fimbriam sustentet; & tamen cum de Pontifice agimus, nihil eorum auctoritati tribuimus. Irenæus, Ignatius, Tertullianus, Hieronymus, Augustinus, Patresque Chalcedonenses, & quidquid antiquæ illi ac florenti Ecclesiæ ornamento fuit, momenta nostra & rationes sunt; Antiquitate, sanctitate, & doctrinâ non qualicumque, sed supremi fastigij nitimur, nec quidquam purpuræ aut Dignitati damus, victoriâ extra factum contenti. Gallicanæ Ecclesiæ ac Parisiensis Universitatis quænam mens ac sententia fuerit, jam supra ostendimus. Si Gallicanæ Ecclesiæ nomine nuperum Parisiensem Conventum intelligat, vicit Maimburgus. Si verò Gallicana Ecclesia ea sit, quæ in Concilio Lugdunensi ac Lateranensi locuta est, quæ ad Innocentium X. scripsit; quæ Synodis Turonensi, Aurelianensi, Trecenti, Pontigonensi, Melodunensi; ac Parisiensi fidem explicavit, quæque temporibus Irenæi, Aviti, Caroli Magni, ac Bernardi effloruit, si, inquam, hæc dicenda est Ecclesia Gallicana; multoque illi præferenda, quæ paucos ante annos Parisijs convenit metu percussa, libertatis expers; vicimus nos, Galliæque Ecclesiam sub nostris signis habemus. *Sed*, inquit Maimburgus, *Infiniti sunt Doctores, qui negant Pontificem infallibilem esse.* Amabo te, ex infinitis illis aliquos mihi exprime, & nominatim appella. *Gersonem*, inquit, *Almainum, Dionysium Carthusianum, Toftatum, Illyricum, Cardinalem Cusanum, Cameracensem, Florentinum, Aeneam Sylvium, & Adrianum VI.* Hoc est totum Maimburgi agmen; nam quod de Episcopis Galliæ ac Universitate adjungit, jam in superiori paragrapho invictis testimonijs ostendi,

M m

Galliam

Galliam pro nobis esse; & nota Maimburgum Heroas suos nomi-
nasse; quos cum paucissimos habeat, imò subornatos, ut postea
videbimus, supplet numerum jactantiâ verborum; additque
infinitos alios esse. Sed singulos, quos nominat, expendamus. Dyonisius
Carthusianus apertè infallibilitatem agnoscit, nam in ea verba:
Ego pro te rogavi &c. Luca 2. Ex his verbis, inquit, sumitur argumentum,
quòd fides Romane Ecclesie, quam in ea Petrus plantavit, sit in ea usque in finem
duratura. Tostatum quod attinet; Concilio Basileensi adhuc juvenis,
& necdum infulâ insignis interfuerat, & Senis Theses viginti ex
intima Theologia depromptas Eugenio coram defenderat; sed
cum illis errores aliquos aspersisset, eosque Eugenius diplomate
notasset, adèd impotenter id tulit, ut scripto in suarum thesium
defensionem libro, cui titulus defensorium: *In Pontificiam auctorita-
tem etiam invectus est, & cum non obtinisset, quod petijt (ea est fragilitas præ-
stantium ingeniorum, ut cum eorum placitis resistitur, animi offensionem concipi-
ant) non potuit adeò ingenio imperare, ut non acerbius rem in contrarium egerit.*
Ita loquitur Spondanus. (a) Cœterum ubi primus impetus defer-
tavit, successitque juventuti prudentior ætas; sententiam Tostatus
mutavit, & cum veritate in gratiam redijt, ac Pontificiæ auctoritati
subscripsit; sic enim scribit: (b) *Quia Petrus erat Pastor, & populus debet
talem tenere fidem, qualem Pastor constitetur, & Petrus futurus erat Universalis
Pastor; voluit Christus, quòd confessio esset per Petrum solum, ut innuatur, quòd
talis fides tenenda est, qualem prædicat Romana Sedes, quæ est Caput & Mater
Ecclesiarum, cui Petrus præfuit.* Ergo Abulensis quòque saltem infula-
tus, purgatoque passionibus animo noster est; & si adolescens, ac
iratus cum Maimburgo sensit, maturâ tamen ætate, pacatâque
errotrem correxerit. Thomas Illyricus ex seraphica familia Doctor
nostrarum quòque partium est, sic enim scribit: (c) *In qua (sacra
videlicet scriptura) si minus peritè aut parùm caudè aliquid fortè dixerim,
emendari cupio à te, qui Petri fidem & sedem tenes. Si autem libellus meus Apo-
stolatus tui iudicio improbabitur; quicumque me inculpate voluerit, se imperitum,
vel malevolum, vel etiam non Catholicum comprobabit.* Cardinalem Cusanum
quod attinet; illum quòque torrens Basileensis aliquandiu rapuit,
sed tandem sibi ac veritati restitutus, egregiè apertèque pro illa
scripsit,

(a) Spondanus ad ann. 1443. n. 10. (b) Tostatus in Evang. Matth. c. 16. q. 56
(c) Thomas Illyr. in clyp. adv. Luth. epistolâ ad Adrianum VI.

scripsit, sic enim loquitur: (a) *Cum unus sit per Orbem Principatus, qui suo priori adherere debeat, Romana videlicet Sedi, erit necessario Catholica Ecclesia illa, quæ prima Sedi Petri adhaeret. Quare mea salutis nostræ necessaria remansit hæcenus & remanebit veritatis Columna nullus de Romana Ecclesia, aut quod ipsa unquam à fide erraverit, aut per quamcumque sedem fuerit reducta, comperiet: sed sicut alia ab ipsa aliquoties recesserunt, in erroremque inciderunt, ita per Principatum fortissimum Petri debiles demum confortati in fide ad ejus Unionem reducti sunt: unde infallibilitati refugium est in unione esse cum Principe in Ecclesia.* Petrus Alliacensis, quem Maimburgus Cardinalem Cameracensem appellat, non fuit tantum, sed totius Universitatis nomine pro Pontificia infallibilitate egregie peroravit, cujus verba paulò antè à nobis producta sunt. *Aneas Sylvius*, quæ juvenis & factionibus Basileensium implicitus scripserat, ante & post Pontificatum revocavit, ut ex ejus Bulla, (b) cujus suprâ fragmentum dedimus, manifestissimum est.

Ex omnibus ergo Doctoribus, quos Maimburgus ad stipulari suæ causæ gloriatur; tres tantum supersunt, videlicet, Adrianus VI. cum adhuc Lovanii doceret: Johannes Gerson, & Almainus. En totam Maimburgi familiam! Adrianus non ex proposito hanc questionem tractat; sed incidenter tantum, & vix tribus lineis respondendo ad objectionem. Almainus eo tempore scripsit, quo inter Julium II. & Ludovicum XII. discordiæ flagrabant, sicque facile fuit, ut Almainus calamum in eam partem flecteret, quæ Principi gratior, maximè totâ Galliâ in Pontificem armatâ, & certatim non militibus tantum, sed etiam Theologis ad stipendia currentibus: idque solemne jam scholis est; quot enim calamis pro Ludovico Bavaro, pro Henrico Navarreo, pro Ludovico XIV. contra Vaticanum pugnatum est? quippe omnibus piscari aliquid in turbido volentibus. Unus Gerson est, cujus pietati & doctrinæ nihil obijci potest: sed & istum nimius Zelus abripuit; cum enim videret Pontifices suâ potestate abuti, ideoque Ecclesiam infinitis malis confictari; hoc unum remedium credidit, si illos coerceret, & in arctum redigeret injecto fræno, merituque Concilij. Eâ fermè ratione, quâ Romani, cum Reges nimiam licentiâ grassarentur,

M m 2 statum

(a) Cardinalis Cusanus de usu calic. ad Bohem. epist. 2. (b) Pij II. Bulla retractatoria, quæ reperitur in Bullario.

statum Monarchicum in Democraticum transtulere, peiori remedio, quam malo; nunquam enim gravioribus casibus jactati sunt, donec confunderentur civili bello, & pro uno Rege tot Principes passi, quot Cives novarum rerum avidos.

At, inquit Maimburgus, *Infiniti alij sunt, qui asserunt Pontificem falli posse.* Ego credam Maimburgo infinita memoranti, quando ne decem quidem bonâ fide recitavit? Sed age videamus, unde infiniti illi Maimburgo super sint. Noster est Angelicus Doctor cum toto Dominicanorum ordine. Noster Seraphicus cum tota Seraphica familia. Noster Anselmus cum tota Benedictina Schola. Nostra Societas tota cum innumeris ex ea Doctoribus. Nostra Germania, Italia, Hispania, Gallia (adeo ut ante Concilium Constantiense nemo non infallibilitatem è Gallis docuerit teste Archiepiscopo Marca superius citato, & Theophilo Raynaudo) nostri Patres; quorum ne unum quidem pro se Maimburgus citavit inopiâ testium, quos alioquin diligentissimè collegit. Unde ergo infiniti illi, quos suos esse Maimburgus jactavit? & si infiniti; cur tres solum producti, qui Maimburgo adhærent, illique extra Gerfonem ferè ultimæ fortis inter Doctores? quis enim est Carthusianus, & Adrianus, qui Thomæ Aquinati, Bonaventuræ, Anselmo, Bernardo, & tot alijs in Gallia Synodis non dico præponi, sed ne quidem æquari possint? Quanto meliori, majorique ratione dicere possumus, idque non nostro, sed aliorum indubitato testimonio, infinitos esse, qui nobiscum sentiant? Id enim Suarezius (a) asserit, quo in Societate nemo doctior, modestiorque: *Veritas Catholica est, inquit, Pontificem definitentem ex Cathedra fidei Regulam esse, qua errare non potest. Ita docent hoc tempore omnes Catholici Doctores; & censeo rem de fide esse certam.* Gregorius quoque de Valentia: (b) *Hæc veritas adeo continet summam & Caput totius Christianæ Religionis, ut nemo Catholicus esse possit, qui illam non amplectitur.* Theophilus Raynaudus Gallus: (c) *Frustra plures Theologos conquiram, cum omnes numerari possint, quotquot ante Concilium Constantiense storuere, nam anteriores unanimiter docuere, Definitiones Pontificias etiam abque Generali Concilio editas facere rem de fide.* Marca Archiepiscopus

(a) Suarez. de fide. d. 5. sect. 8. n. 4. (b) Valentia tomo 3. Th. d. I. p. 7.
(c) Raynaudus in opusc. *ἀντὸς ἐφ' αὐτῶν* p. II.

piscopus Tolosanus, & postea nominatus ad Episcopatum Parisiensem dicit (a) hanc esse opinionem generaliter receptam & approbatam à Romana Ecclesia, & scholis Christianitatis, quaque in Italia, Hispania, alijsq; Provincijs Christiani Orbis docetur, exceptâ solâ antiquâ Sorbonâ; imò jam quòque in Sorbona doceri. Ex his omnibus palam est, quàm pauci sint illi, qui Maimburgi sententiæ subscribunt, & quantum absit à veritate, cum innumeros esse dicit.

II. *Opponit 2.* Pontifices Romani sunt Petri successores; nec majori privilegio donati, quàm ipse Petrus. At Petrus in fide erravit. Id enim S. Paulus ad Galatas 2. testatur his verbis: *Cum autem venisset Cephas Antiochiam, in faciem ei restiti, quia reprehensibilis erat sed cum vidissem, quòd non rectè ambularet ad veritatem Evangelij, dixi Cephæ coram omnibus: si tu, cum Judeus sis, cogis Gentes judaizare, &c.*

Resp. Multis modis hoc argumentum peccat; nam primò petitum est ex pharetra hæreticorum; Cerinthis videlicet, Porphyrij, Gnosticorum, & Lutheranorum, quibus millies à Catholicis etiam primitivæ Ecclesiæ, Hieronymo videlicet, Tertulliano, alijsque responsum est: quis verò pudor, copias, & signa cum hæreticis jungere impugnando Vaticano, ac repetere toties rejecta? aut quis non suspecta habeat argumenta, non tantùm profana, sed etiam impiâ manu suggesta, atque à Patribus improbara? Sed hoc solemne Maimburgo, vix enim aliquid reperies ex proprio depromptum, & non à Centuriatoribus mendicatum, vivit alienâ, imò profanâ quadrâ. *Secundò.* Procedit quòque ex incertis, cum tamen certissima promississet: incertum enim, quis ille sit Cephas, nam multi negant esse Petrum. Incertum quòque an tota illa Pauli reprehensio, Petrique simulatio non ex condicto fuerit inter utrumque Apostolum, ut videlicet, cum Judæi viderent Petrum reprehendi, eumque acquiescere, secum reputarent, non esse ijs, qui Christianam Religionem suscipere, convictu, cibisq; Gentilium abstinendum; & ita quàmplurimi Patrum præsertim Græcorum, & inter Latinos S. Hieronymus (b) hoc dissidium explicant. Nec verò inter sanctos hujusmodi simulatæ culpæ & reprehensiones novæ & inauditæ sunt. Sic in vitis Patrum de

M m 3

S. Ar-

(a) Marca dans la memoire pour defendre le theses du College de Clermont en l' année 1662. (b) V. S. Hieronym. epist. 89. ad Augustin.